

Чуже й своє

Павло Глазовий

...Давно колись умерла
У бідняка дружина,
Осиротила доньку
Й малесенького сина.
Знайшов бідняк вдовицю
Теж із двома малими.
— Нехай, — сказав, — укупі
Твої ростуть з моїми.
І склалася сімейка
Від того величенька.
Але з малими різно
Поводилася ненька.
Рідненькі її діти
Були і ситі й миті,
А дітоньки нерідні –
Голодні й часто биті.
Не чули вони слова,
А тільки грубу лайку...
Тоді Езоп великий
Таку придумав байку:
Спитали у городника
Бувалого, старого:
Чому скоріш,
ніж овочі,
Росте бур'ян у нього?
Городник так одвітив:
— Не бачу дива в цьому.
Кому дасте скоріш ви —
Своєму чи чужому?
Й земля воліє соки
Теж різно віддавати:
Для овочів — як мачуха,
Для бур'янів — як мати.
Бо бур'яни ж їй рідні,
Хоча вони й безплідні.